

Một Dân Đặc Biệt Của Đức Chúa Trời (Sách Mi-chê)

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Mi-chê 1:1-9; 2 Cô-rinh-tô 11:23-27; Mi-chê 2:1-11; Mi-chê 5:2; Mi-chê 6:1-8; Mi-chê 7:18-20.*

Câu Gốc: “Hỡi người! Ngài đã tỏ cho người điều gì là thiện; cái điều mà Đức Giê-hô-va đòi người há chẳng phải là làm sự công bình, ưa sự nhân từ và bước đi cách khiêm nhường với Đức Chúa Trời người sao?” (Mi-chê 6:8).

Tư Tưởng Quan Trọng: Dầu trong những thời kỳ đời sống dân sự của Đức Chúa Trời bại hoại nhất, Ngài cũng luôn luôn sẵn lòng tha thứ và hồi phục họ.

Tiên tri Mi-chê hầu việc Đức Chúa Trời vào một thời kỳ đen tối nhất trong lịch sử của Y-sơ-ra-ên. Y-sơ-ra-ên đã phân chia nam bắc một thời gian dài. Cuối cùng xứ A-si-ri đã tấn công và chiếm lấy vương quốc miền bắc là Y-sơ-ra-ên. Và Mi-chê có thể thấy tình trạng của vương quốc miền nam là Giu-đa ngày càng sa đọa. Mi-chê giảng về sự bại hoại bởi các tội đáng chết như gian dối, bất công, tham nhũng, và bất tín. Mi-chê là tiên tri đầu tiên đã tiên đoán về việc thành Giê-ru-sa-lem sẽ bị tàn phá.

Nhưng với sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, Mi-chê nhìn thấy ánh sáng trong thời kỳ tăm tối. Đức Chúa Trời khải thị cho ông thấy được một tương lai xa hơn sự bị trừng phạt. Ông nói những lời an ủi rằng Đấng Lãnh Đạo (Chúa Giê-su) do Đức Chúa Trời chọn sẽ đến và Ngài sẽ được sinh ra tại thành Bết-lê-hem. Đấng Mê-si (là Đấng Được Chọn) sẽ là vị lãnh đạo sẽ cứu Y-sơ-ra-ên và mang sự hòa bình cho các nước bằng cách dạy cho họ, “lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm” (Mi-chê 4:3). Sự sửa phạt của Đức Chúa Trời sẽ khôi phục lại quốc gia và làm cho nó trở thành một nguồn phước hạnh.

Mưa Trong Lòng Nhà Tiên Tri

Nhà tiên tri mời mọi người khắp đầu cùng đất hãy đến mà chứng kiến sự trừng phạt Đức Chúa Trời có cho những dân tội lỗi. Các thành lớn của Sa-ma-ri và Giê-ru-sa-lem sẽ là hai nơi bị hủy phá trước tiên vì các nhà lãnh đạo tại đó đã không làm gương cho dân sự biết trung thành theo Chúa.

Ý tưởng về sự đoán phạt của Đức Chúa Trời sẽ có cho dân Ngài làm lòng của Mi-chê buồn vô cùng. Vì ông là một nhà tiên tri của Đức Chúa Trời và phải nói cho dân chúng biết những gì phải xảy đến cho họ trong tương lai rất gần; nhưng ông thương mến dân tộc và quê hương mình. Ý tưởng rằng dân nước ông sẽ phải chịu cảnh làm nô lệ làm tâm sức ông đau đớn và hao mòn.

Dân số Ký 11:10-15; 1 Các Vua 19:1-4; Giê-rê-mi 8:21-9:2; Ê-xê-chi-ên 24:15-18; và 2 Cô-rinh-tô 11:23-27 cho chúng ta thấy vai trò của nhà tiên tri là khó khăn như thế nào?

Các tiên tri của Đức Chúa Trời có trách nhiệm phải tuyên phán sứ điệp của Đức Chúa Trời là những lời tiên tri về những điều sẽ xảy đến cho dân sự của họ. Mỗi tiên tri rất là tha thiết với sứ điệp của mình, nó đã trở thành một phần của đời họ. Khi họ phải nói về những điều tai ương đau đớn sẽ xảy đến, điều đó làm lòng họ rất là khổ sở và đau buồn. Nên những lời tiên tri thường được viết bằng những bài thơ u uẩn. Lòng đau đớn của họ tuôn tràn qua những lời họ kêu gọi dân tộc mình. Những sứ điệp này được viết bằng chữ cũng như bằng các dấu hiệu. Các dấu hiệu này bày tỏ sự đau đớn cùng tột trong lòng các nhà tiên tri. Cách Mi-chê đối với những sự trừng phạt mà Đức Chúa Trời sẽ đổ trên dân ông làm chúng ta liên tưởng đến nhà tiên tri Ê-sai. Ba năm trời Ê-sai đã ở trần, đi chân đất để cho dân chúng thấy được sự tủ nhục khi họ phải làm phu tù ở Ba-by-lôn. Nếu chúng ta đã đọc về cuộc đời của bà Ellen G. White, chúng ta cũng thấy cái tâm trạng thống khổ của bà khi bà nhận sự khải thị từ Đức Chúa Trời. Nghiên cứu cuộc đời của những người này sẽ giúp chúng ta hiểu hơn được những gì mà các tiên tri của Chúa phải trải qua.

Đọc 1 Phi-e-rơ 4:14-16. Bao nhiêu thống khổ bạn đã trải qua vì bạn đã trung tín với Đức Chúa Trời? Bao nhiêu điều gì đã đến vì sự không trung tín của bạn?

Những Kẻ Phạm Tội (Mi-chê 2:1-11)

Đọc Mi-chê 2:1-11 và Mi-chê 3. Những tội nào mang sự trừng phạt đến với những kẻ phạm tội?

“Khi A-háp làm vua xứ Giu-đa, ông đã bắt các tiên tri trong xứ phải đối diện với những tình cảnh thật tàn nhẫn mà họ chưa bao giờ phải gặp suốt lịch sử của Giu-đa. Nhiều tiên tri đã từ chối ảnh hưởng và làm theo những sự thờ lạy các thần tượng. Nhưng rồi hoàn cảnh đẩy đưa, nhiều người bắt đầu thờ các tà thần. Các sứ điệp họ truyền phán không còn tin được nữa vì là những lời làm người ta sa ngã càng thêm. Nhiều thầy tế lễ trong thời này thủ lợi qua việc giảng dạy của mình. Nhưng tất cả những kẻ này vẫn tỏ thái độ như thể họ là những người do Đức Chúa Trời sai đến.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 322.

Các người Do Thái thời ấy tự ru ngủ mình với tư tưởng rằng vì họ là dân của Đức Chúa Trời, nên họ sẽ không bị Đức Chúa Trời trừng phạt. Nhưng điều ấy hoàn toàn trái sự thật: bởi vì họ là dân được chọn của Đức Chúa Trời, họ sẽ bị đoán xét càng nặng nề hơn vì tội lỗi của họ. Đức Giê-hô-va luôn cảnh cáo dân Ngài rằng tất cả những lời hứa của Ngài về ơn phước, sự bảo trợ, và các quyền lợi đặc biệt tùy thuộc vào việc họ có vâng lời các lệnh truyền của Ngài hay không. “Chỉ hãy giữ lấy người, lo canh cẩn thận linh hồn mình, e người quên những điều mà mắt mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của đời người những điều đó lìa khỏi lòng người: phải dạy cho các con người và con cái chúng nó nữa” (Phục truyền 4:9).

Bằng những cách nào, chúng ta, là người Cơ Đốc Phục Lâm, là những người được lãnh bao nhiêu là ánh sáng, có thể ở trong tình trạng tự ru ngủ như các tiên tri Do Thái trong thời lụn bại không?

Một Đấng Cai Trị Từ Bết-lê-hem

Trong câu này, Mi-chê nói tiên tri về ai đây, và chúng ta học biết gì về Đấng ấy? Cũng đọc Giăng 1:1-3; Giăng 8:58; và Cô-lô-se 1:16, 17.

Vua Đa-vít sanh ra tại làng Bết-lê-hem. Làng này nói lên gốc gác mộc mạc của vua Đa-vít và của vì Vua vĩ đại là Đức Chúa Giê-su. Đa-vít là một người chăn chiên, và Đức Chúa Giê-su là Người Chăn Chiên thật (Mi-chê 5:4). Đa-vít đã được Sa-mu-ên xúc dầu tại làng Bết-lê-hem để làm vua cho cả Y-sơ-ra-ên (1 Sa-mu-ên 16:1-13; 1 Sa-mu-ên 17:12). Khi các nhà thông thái đến tìm “vua của dân Do Thái”, vua Hê-rốt đã hỏi các nhà thông thái Kinh Thánh để xem trong sách nào đã nói tiên tri về vì vua ấy (Ma-thi-ơ 2:4-6), thì họ đã chỉ cho ông câu này của sách Mi-chê (5:2).

Trong sự hiểu biết hạn hẹp của con người, chúng ta không sao hiểu hết chân lý này, rằng hài nhi được sinh ra ấy là Đức Chúa Trời đời đời và vô cùng, là Đấng Tạo Hóa đã tạo nên các tầng trời và địa cầu. “Từ thuở vô cùng Đức Chúa Giê-su đã là một với Cha Ngài.” – Ellen G. White, *The Desire of Ages*, trang 19. Tư tưởng này nghe thật lạ lùng. Nhưng đó là một trong những chân lý căn bản của giáo lý Cơ Đốc. Đấng Tạo Hóa đã mang lấy hình hài của con người. Qua dạng thể con người, Ngài đã dâng thân mình làm của lễ hy sinh để chết thay cho tội lỗi mà chúng ta phạm. Hãy suy tưởng điều này để ý thức giá trị của sự sống của mình; và chúng ta, mỗi cá nhân, là quan trọng thể nào đối với Đức Chúa Trời. Nếu bạn ý thức được, thì bạn có thể sẽ cảm thấu được một kinh nghiệm đổi đời. Bao nhiêu người đã tranh đấu để tìm kiếm ý nghĩa cho cuộc sống mình. Nhưng chúng ta đã có một căn bản nơi Thập giá, điều ấy sẽ cho chúng ta biết đời sống mình có nghĩa gì; và cho chúng ta một niềm hy vọng mà thế gian này không thể nào cho ta được.

Điều Gì Là Tốt Lành (Mi-chê 6:1-8)

Đọc Mi-chê 6:1-8. Chân lý nghiêm trọng nào được dạy trong câu này? Tại sao các câu trả lời này cũng quan trọng cho chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm? Bằng cách nào điều này giải thích rằng chân lý còn cao xa hơn chỉ là giáo lý đúng và hiểu đúng lời tiên tri mà thôi? Đọc Ma-thi-ơ 23:23.

Nhà tiên tri tuyên bố rằng Đức Chúa Trời đã cho thấy điều Ngài muốn. Dân của Đức Chúa Trời đã biết rằng những sự nhân từ mà Ngài đã làm cho họ vì Môi-se đã dạy họ như vậy (Phục truyền 10:12, 13). Câu trả lời của Mi-chê không có gì mới lạ. Nó cho ta thấy sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời không thay đổi. Cửa lễ hy sinh và các nghi thức đền thánh không phải là điều quan trọng nhất đối với Ngài. Điều mong ước chính của Đức Chúa Trời là Ngài muốn thấy người ta đối đãi nhau cách công bằng, và có lòng kính sợ và yêu thương Chúa. Cửa lễ quý báu nhất mà người ta có thể dâng cho Chúa ấy là sự vâng lời Ngài.

Mi-chê 6:8 là cách nói rất hay ho về những gì mà Đức Chúa Trời đòi hỏi nơi dân Ngài. Nó tóm tắt mọi sự dạy dỗ của một tôn giáo thật: sống một đời sống công bằng, nhân từ và giữ một mối tương quan chặt chẽ với Đức Chúa Trời. Một người có sự công bằng chứng tỏ rằng người ấy được Đức Thánh Linh hướng dẫn. Sự công bằng phải là sự công bằng cho tất cả mọi người, kể cả cho những người yếu đuối và những người bị áp bức. Tử tế nghĩa là luôn luôn sẵn lòng ban bố lòng yêu thương, lòng trung nghĩa và tín trung đối với người khác. Và đồng đi với Chúa nghĩa là đặt Chúa trên hết và sống theo ý Ngài.

Tại sao “giữ” ngày Sa-bát một cách kỹ càng thì dễ hơn là giữ sự công bằng, yêu điều nhân từ, và bước đi cách khiêm nhường trước mặt Đức Chúa Trời?

Vào Trong Biển Sâu (Mi-chê 7:18-20)

Sách Mi-chê bắt đầu bằng sự diễn tả sự phán xét. Nhưng nó chấm dứt bằng những lời đầy hy vọng.

Sự công bình của Đức Chúa Trời là một khía cạnh khác của tình yêu thương lòng ưu tư của Ngài. Nhưng tin tốt lành chúng ta nhận được qua lời tiên tri của Mi-chê ấy là sự trừng phạt không bao giờ là lời cuối cùng của Đức Chúa Trời. Hành động cuối cùng của Chúa trong Kinh Thánh luôn luôn là đi từ sự phán xét đổi thành sự tha thứ, từ sự trừng phạt đổi thành ân điển, và từ sự thống khổ đổi thành hy vọng.

Đọc Mi-chê 7:18-20. Phúc Âm đã được bày tỏ thế nào qua các câu này? Niềm hy vọng nào chúng ta tìm thấy được trong sứ điệp này? Tại sao chúng ta cần tin mừng này đến vậy?

Những câu cuối cùng của sách Mi-chê là những lời ngợi khen của ông với Đức Chúa Trời và là những lời chứa chan niềm hy vọng. Câu hỏi “Có Đức Chúa Trời nào giống như Ngài . . .?” trùng hợp với cái tên của Mi-chê. Tên của ông có nghĩa là “Có ai được như Đức Giê-hô-va?” Nghĩa là Đức Chúa Trời là một Đấng diệu kỳ, không một ai giống như Ngài. Làm sao có ai được? Ngài là Đấng đã tạo nên trời, đất, biển, muôn vật, và toàn vũ trụ! Nhưng còn diệu kỳ hơn nữa, ấy là ân điển và tình yêu thương vô cùng của Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời đã trả cái giá cứu chuộc cao nhất để chúng ta không bị diệt vong.

Ngày hôm nay chúng ta sống giữa vòng những điều khó khăn và cả những nỗi buồn đau. Những điều này có thể làm chúng ta tự hỏi tại sao Đức Chúa Trời lại cho phép những điều này xảy đến chung quanh ta, trong cuộc đời ta. Thật vậy, không phải lúc nào cũng có một câu trả lời đơn giản hay dễ dàng giải thích những điều này. Những lúc ấy, chúng ta chỉ biết trông cậy nơi Đức Chúa Trời của chúng ta mà thôi. Ngài là Đấng đã hứa với chúng ta rằng, Ngài “sẽ ném hết tội lỗi chúng tôi xuống tận đáy biển sâu” (Mi-chê 7:19). Có một niềm hy vọng cho chúng ta nếu chúng ta nhớ lại những gì Chúa đã làm cho mình trong quá khứ.

Hãy tự dò xét chính mình. Tại sao bạn nghĩ rằng niềm hy vọng duy nhất bạn có ấy là lời hứa của Đức Chúa Trời rằng Ngài sẽ quăng tội lỗi bạn xuống tận đáy biển sâu?

Thứ Sáu * 17 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Giả thử Giê-ru-sa-lem chịu nghe theo những ánh sáng mà Thiên Đàng đã dọi đến cho họ thì Giê-ru-sa-lem đã là một nơi thành công và huy hoàng. Giê-ru-sa-lem có thể đã trở thành trung tâm của mọi quốc gia, và tự do nhờ nơi sức mạnh mà Đức Chúa Trời đã ban cho nó. Sẽ không có các binh lính sẵn sàng lâm chiến đứng tại các cổng thành của nó . . . Đức Chúa Giê-su đã thấy trước sự vinh hiển của Giê-ru-sa-lem nếu nó đã chọn Đấng Cứu Thế. Ngài thấy một thành Giê-ru-sa-lem nhờ Đấng Cứu Thế và được cứu khỏi những bệnh tật, khỏi gông cùm nô lệ, và sẽ trở thành một thành lớn trên thế gian. Từ các tường thành, những đàn chim câu hòa bình sẽ bay ra khắp các quốc gia. Giê-ru-sa-lem sẽ được mang vương miện vinh quang cho toàn thế giới.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Desire of Ages*, trang 577.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Người ta thường dễ cảm động vì những nghi thức, lễ nghi, hoặc truyền thống tôn giáo. Vì vậy người ta thích lễ nghi. Làm và gìn giữ các hình thức ấy không có gì sai. Nhưng nếu những hình thức lễ nghi không thật sự hướng chúng ta về ý tưởng thật thể nào là một tín đồ theo Chúa thì sao?
- 2 Hãy suy nghĩ về tư tưởng rằng Đức Chúa Trời Tạo Hóa đã hóa thân làm người. Một tư tưởng gia của thời Trung Cổ viết, “Ngài là Đấng có tất cả, là tất cả, mà Đấng Cơ Đốc đã tự nhận lấy cho Ngài những gì không phải Ngài.” Nghĩa là Ngài đã chịu nhận lấy hình hài và bản chất của loài người. Hãy nghĩ về điều này để thấy được tình yêu mà Chúa có cho chúng ta. Tại sao chân lý này mang cho chúng ta niềm hy vọng, lòng tri ân, và sự ngợi khen cho dầu chúng ta ở trong bất cứ cảnh ngộ nào?